

BİR İLKYAZ SONU

yalnızlık; içimde sayrı
sayrı ki-
ellerimde soğuk
ılık bir avuçta demlenecek gibi
biri nabız vermiyor
diğeri apayrı
salmış kendini öylece döşekten
aparmış neyim varsa benden, gerçek!
parmak uçlarımda ölgün çiçek
bir ilkyaz sonu, yazı beklerken
umut; içimde bekleyiş
bekleyiş ki
denizde dalga
sokakta çocuk, saçak altı dulda
gidip geliyor durmadan
gittikçe, umut eksiliyor
geldikçe, gökyüzünde bulut
gözlerimde saklanıyor ışık
güneşin perdesi inerken
bir ilkyaz sonu, yazı beklerken
sevgi; düpedüz isyan
isyan ki
yaz ortasında yağmur
geceyi bölen avaz
rüyada hezeyan
cinnette imtiyaz
sevgi bende nihayet bembeyaz
katışıksız, şeffaf, homojen
bir ilkyaz sonu, yazı beklerken
ayrılık; müebbet sürgün
sürgün ki
gittikçe uzaklaşan ay
sayfaları bölen şiraze
bir nebze çile
düşün! hayat vuslata vesile
keşke ay düşmese erken
bir ilkyaz sonu, yazı beklerken